

ТАНЬО КЛИСУРОВ ПАМЕТНИК

chitanka.info

*Издигнах си паметник по-траен
от медта.*

Хорации

й

*Аз също се помъчих паметник да си издигна —
градих го с думите, пресявани с години.
Несъвършен и малък се получи, но ми стигаше
да ме запомнят близки и роднини.
Пристъпвах с чиста съвест винаги на листа.
Но сменят се епохите. И съвестта излишна стана.
Дойдоха варварите и площадите прочистиха,
рушеше с чукове тълпата им пияна.
Защо го правят, питах се, какво ги тласка
да сриват времето, което са заварили?
И може ли в рушенето да дириш щастие,
дори когато богът ти е варварин?...
Един удари моя паметник. И го разцепи —
минава процепът на челото в средата.
С длето избодете другият зениците, за да са слепи;
ръцете изпочупиха, затъкнаха устата.
Но и това не утоли нагона им ужасен,
надраскаха по паметника думи скверни —
децата ми се срамуват от баща си,
да няма на кого да бъдат верни...
С ухо допрял гръдта ти, усещам: още дишаш,
мой паметнико — и разбит, и тъжен.
дали си струва пак очи да ти изпиша,
ръцете с шини да скрепя, главата да привързва?
Изглеждаш по-висок с пукнатините си огромни,
в избодените ти очи пак светлината се въззема.
Оставям те такъв. И вярвам: ще те помнят*

приятели и врагове по-дълго време!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.